

KLASSIEK **Het Storioni Festival beleefde een prachtige openingsavond in Eindhoven**

Alleen ontbeerde het vredige openingsconcert de nodige fantasie.

Voordat de astronauten van de Appollo 11 in 1969 afscheid namen van de maan, lieten ze zes Amerikaanse vlaggen achter. Eén viel om door de kracht van de motor van de raket. Vijf bleven er staan. Alleen zijn het inmiddels geen Amerikaanse vlaggen meer. Wetenschappers stellen dat het waarschijnlijk is dat de kleuren door de omstandigheden in de ruimte zijn vervaagd en dat de nylon vlaggen nu wit zijn.

Dat verhaal inspireerde de IJslander Daniël Bjarnason (38) bij het schrijven van zijn stuk voor het Storioni Trio, dat *White Flags* vrijdag op het openingsconcert van het Storioni Festival in het Muziekgebouw Eindhoven in première bracht. De componist moet er iets vredigs in hebben gezien – vervagend nationalisme –, want in zijn stuk is het een en al harmonie, verstillend en sereniteit.

Bjarnason gaat spaarzaam met de noten om. De pianist houdt voortdurend het sustainpedaal ingedrukt. Dat hij de strijkers afwisselend dicht bij de hals (warm) en bij de kam (scherp) of zelfs erop (knarsend) laat spelen, niet buitengewoon origineel, is eigenlijk het enige waarmee hij een beetje schuurt. Na vijf minuten verlang je naar een oerknal, zwarte gaten, een grammetje sterrenstof op de snaren – kortom, een beetje fantasie.

Het Storioni Trio.

Grappig dat juist zo'n hyperwelluidend stuk een dissonant bleek op een verder prachtige openingsavond van het Brabantse kamermuziekfestival. Voor de elfde editie heeft het Storioni Trio, bestaande uit Bart van de Roer (piano) en de broers Wouter (viool) en Marc Vossen (cello), weer een keur aan goede artiesten gestrikt, met als grootste attractie de Duits-Franse cellist Nicolas Altstaedt.

Dat Altstaedt goed kan spelen, wisten we al van de keren dat hij te gast was op het Internationaal Kamermuziekfestival Utrecht. Hij ontwikkelt zich de laatste jaren uitstekend als solist. Met Bart van de Roer trad hij aan in de *Cellosonate* van Claude Debussy.

Vorig jaar bracht hij dat stuk nog uit op cd en waar het toen net nog iets te mat klonk, speelde hij nu de haren van de strijkstok. Altstaedt is een speler met een groots klankarsenaal die intuïtief en met soepele passeerbewegingen op zijn doel afstevent – samba-voetbal op de cello.

Dat het Storioni Trio zelf nog altijd een hecht ensemble is, was te horen in George Enescu's in de jaren dertig geschreven *Nocturne Villa d'Avrayen*, waarin altviolist en steunpilaar Vladimir Mendelssohn het stuk van een reebruine toets voorzag.

Op de 'Grand Parade' op zaterdag, waarbij het publiek door alle zalen en foyers flaneerde, was er ook veel aandacht voor muziek uit Turkije en het Midden-Oosten. Met het thema Beyond Borders staan verhalen van vluchtelingen centraal. Zo mengde het Storioni Trio fraai met de baglama (verwant aan de luit) van Orkun Agir.

Het festival duurt nog tot en met zondag. Naast concerten in Eindhoven zijn er uitvoeringen in Den Bosch, Tilburg en Breda. Zo treedt het Storioni Trio onder meer samen op met het jazztrio van pianist Rembrandt Frerichs. Vanavond wordt in De Schuilplaats in Eindhoven een concert gespeeld rond de roman *Dit zijn de namen* van Tommy Wieringa.

Merlijn Kerkhof